

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

Before ਏ.ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ। ਜੇ. ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ, ਅਜਮੇਰ, ਰਾਜਸਥਾਨ ਅਤੇ ਮੱਧ ਭਾਰਤ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ-ਜਵਾਬਦਾਰ। 1956 ਦਾ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 10

ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (1872 ਦਾ 111)-ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ-ਸਕੋਪ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ-ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। -ਪੁੱਤਰ-ਕੀ ਜਨਮ-ਜਾਤੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਹਟਾਉਣ ਐਕਟ (1850 ਦਾ XXI)-ਸੈਕਸ਼ਨ 1-ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ, 1872, ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਯੋਜਿਤ, ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਆਹ ਐਕਟ. 1872) ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਿੰਦੂ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਹਿ-ਸਬੰਧੀ ਅਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਵਿਆਹੇ ਹੋਏ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਵਿਭਾਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ- ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਤੀ ਅਪੰਗਤਾ ਹਟਾਉਣ ਐਕਟ, 1850,

ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਪੀਲੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਬੰਬਈ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਐਕਟ, 1922,

(1922 ਦਾ XI) ਦੀ ਧਾਰਾ 66(1) ਅਧੀਨ ਹਵਾਲਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕੇ.ਐਨ. ਰਾਜ ਗੋਪਾਲ ਸਾਸ਼ਤਰੀ ਅਤੇ ਡੀ.ਕੇ. ਕਪੂਰ। ਜੀ ਐਸ ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਰਾਮ ਦਿੱਤਾ ਮੱਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.-ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਐਪੀਲੇਟ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ (ਦਿੱਲੀ ਬ੍ਰਾਂਚ) ਨੇ ਕੇਸ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 66(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੇਜਿਆ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਐਕਟ:-

"ਕੀ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਦੇ ਮਰਦ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ 1947 ਵਿੱਚ 1872 ਦੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਵਿਆਹ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਜਨਮ?

ਚੰਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1953-54 ਲਈ ਦੋ ਰਿਟਰਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ ਤੋਂ ਆਮਦਨ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖੁਦ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾਲ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਪਿਤਾ ਸੋਮੇਰ ਚੰਦ ਸੀ। ਸੋਮੇਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਵਿਚਕਾਰ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਿਲਡਿੰਗ, ਕੈਨਾਟ ਸਰਕਸ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਸ਼ੇਅਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਨੂੰ 16 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1946 ਤੋਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। . ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਜੋਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। 1947 ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਦਾ ਵਿਆਹ 1872 ਦੇ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ (ਨੰ. III) ਤਹਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤਾਪ

ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਨੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਜਨਮ 1948 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਨਾਲ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਂ ਜੱਦੀ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ, ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਬਚਣ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ। ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1925

ਹੁਣ. ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1872 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਆਹ ਦੀਆਂ ਰਸਮਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਦੇ ਹਨ। 1923 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, 1947 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਲਈ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਸਨੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੁਣ, 1872 ਦਾ ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਉਸਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ 'ਤੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਐਕਟ ਨੂੰ 1923 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸਦੇ ਤਹਿਤ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ

ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਧਰਮ ਵੀ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਤੋਂ 26 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਲਈ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਆਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਕੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ, ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1923 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। (ਵਿਦ ਗਿਆਨੋਂਦਰ ਨਾਥ ਰੇ (ਮਿ੍ਰਤਕ), ਇਨ ਗੁੱਡਜ਼ ਆਫ਼ (1), ਵਿਦਵਾਗਾਵਰੀ ਹਰਗੋਵੰਦਸ ਬਨਾਮ ਨਰਦਾਸ ਕਾਸ਼ੀਦਾਸ ਮੁਗਟਵਾਲਾ (2), ਪੁਨਵਦਾਸ ਦਾਸ ਵੀ. ਮਨਮੋਹਨ ਰੇ ਅਤੇ ਹੋਰ (3), ਸਮਰਾਟ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਜੇ. ਵਾਲਟਰ (4), ਅਤੇ ਠੁਕਰੂ ਬਾਈ ਬਨਾਮ ਸੀ. ਅਟਾਵਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 1923 ਦੇ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ- ਸੰਯੁਕਤ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਜਾਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਟਨਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਲੈਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਆਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਹ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਐਕਟ. ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮ-ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਉਲਟ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਠੋਸਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਆਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ 1850 ਦੇ ਜਾਤੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਹਟਾਉਣ ਐਕਟ (ਨੰਬਰ XXI) ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ 1923 ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਆਹ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰ ਕੇ ਵਿਆਹ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਤਿਕਾਰ. ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਜਾਤੀ ਅਪਾਹਜਤਾ ਹਟਾਉਣ ਐਕਟ, 1850 ਦੀ ਧਾਰਾ 1, ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਢੁਕਵੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਉਦੋਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਰਸਨਲ ਲਾਅ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਰਮ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੁਝ ਅਸਮਰਥਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਿਤਰ ਸੇਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਕਬੂਲ ਹਸਨ ਖਾਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਇਹ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਅਸਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਾਤ ਦਾ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਸਫਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਹੈ।" ਇਹ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ. ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ

1850 ਦਾ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੈਰਿਜ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਫਿਰ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ 1872 ਜਾਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1923 ਵਿਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਤੋਂ 26 ਵਿਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੀ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹਿੰਦੂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੋਧ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ 1923 ਦੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਏ.ਸੀ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਿਆਂ, ਅੱਜ, ਇਹ ਅਸਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 1923 ਵਿਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਧਾਰਾ 22 ਤੋਂ 26 ਦੇ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਉਪਬੰਧ ਕਰਕੇ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਇਹ ਭੁੱਲ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ 1872 ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮਾਜਿਕ ਟੁਕੜੇ ਨੂੰ 30 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 30 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੋਧ ਜਾਂ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਬਣਾਉਣਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। - ment. ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਰਕਨੇਸ (ਟੈਕਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ) ਬਨਾਮ ਜੌਨ ਬਡਸਨ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ (1) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਹਾਊਸ ਆਫ ਲਾਰਡ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ 1872 ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1872 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਹ ਹੋਏ ਹਿੰਦੂਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਐਕਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਮੋਸ਼ ਹੈ ਜੋ 1923 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਆਹ ਕਰ ਕੇ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਗਾੜ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਐਲਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਆਹ ਐਕਟ. 1872 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ) ਕਿ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ. ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਮੁੱਲਾ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੰਨਾ 7 (11 ਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਹਿੰਦੂ ਅਣਵੰਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਬਾਲਗ ਪੁੱਤਰ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਜੱਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਵਿਕਾਸ ਸ਼ਰਮਾ

ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ